

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ફર્સ્ટ અપીલ નં. ૫૯૧/૨૦૧૦

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. જે. ઠાકર

=====

- ૧ શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના રિપોર્ટરોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?
- ૨ રિપોર્ટરને મોકલવો કે નહીં?
- ૩ શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?
- ૪ શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર સવાલનો સમાવેશ થાય છે?
- ૫ તે સિવિલ જજને મોકલવો કે નહીં?

=====

મૃદુલાબેન તે બીપીનભાઈ રણછોડભાઈ પટેલની વિધવા અને ૧...
અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

જસાભાઈ ઉર્ફે જેસાભાઈ ભીખાભાઈ માતા (આહિર) અને ૪... સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧-૨ તરફે વકીલ શ્રી બી. કે. ઓઝા

સામાવાળા(ઓ) નં. ૫ તરફે વકીલ શ્રી રિતુરાજ એમ. મીણા
સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે વકીલ શ્રી સુનિલ બી. પરીખ
સામાવાળા(ઓ) નં. ૧, ૩-૪ તરફે નોટિસની બજવણી કરાઈ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. જે. ઠાકર

તારીખ:૦૫/૦૫/૨૦૧૪

મૌખિક ચુકાદો

૧ આ અપીલના માધ્યમથી, અપીલકર્તાઓએ હિમ્મતનગર ખાતે (ટૂંકમાં, 'ટ્રિબ્યુનલ') સાબરકાંઠા ખાતેના M.A.C.T. (મુખ્ય) ના ચુકાદા અને ચુકાદાને પડકાર્યો છે, તારીખ:૧૫. ૦૪. ૨૦૦૯, ૨૦૦૩ ના M.A.C.P. નં. ૧૦૭૮ માં પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યું છે, જેમાં ટ્રિબ્યુનલે દાવો અરજી દાખલ કરવાની તારીખથી તેની પ્રાપ્તિ સુધી ૭. ૫ ટકા વ્યાજ સાથે રૂ. ૧૦,૦૬,૯૦૦/- વળતર આપ્યું છે.

૨. ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ રજૂ કરાયેલી ટૂંકી હકીકતો એ છે કે જ્યારે મૃતક બિપિનભાઈ અને તેમના પરિવારના સભ્યો તાલોડથી ગાંધીધામ તરફ ટાટા સુમો સ્પેસિયો કારમાં રજિસ્ટ્રેશન નંબર ૧ પર જઈ રહ્યા હતા. GJ-૯-M-૭૮૧, જે વર્તમાન સામાવાળા નંબર ૩ દ્વારા ચલાવવામાં આવી રહી હતી અને વર્તમાન સામાવાળા નંબર ૪ ની માલિકીની હતી, તે જ પુરોહિત હોટેલ, સરખેજ-આનંદ હાઇવે રોડ

નજીક અકસ્માતનો ભોગ બની હતી, જેમાં નોંધણી નંબર ધરાવતી ટ્રક GJ-૧૨-T-૯૨૩૨ ની હતી, જે વર્તમાન સામાવાળા દ્વારા કથિત અકસ્માત નંબર ૧ હતી. બિપિનભાઈને ગંભીર ઈજાઓ થઈ હતી અને બાદમાં તેમનું અવસાન થયું હતું. આથી, વર્તમાન અપીલકર્તાઓ મૃતક બિપિનભાઈના વારસદારો અને કાનૂની પ્રતિનિધિ હોવાથી તેમણે ઉપરોક્ત દાવા અરજી દાખલ કરી હતી, જેમાં ટ્રિબ્યુનલે ઉપરના પેરા-૧માં ઉલ્લેખિત ચુકાદો પસાર કર્યો હતો. તેથી, વર્તમાન અપીલ.

૩. અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઓઝાએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રિબ્યુનલ રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીની યોગ્ય રીતે મુલવણી કરવામાં નિષ્ફળ ગયું અને વિવાદિત એવોર્ડ પસાર કરવામાં ભૂલ કરી હતી. ટ્રિબ્યુનલે મૃતકની આવકની ગણતરી દર મહિને રૂ. ૧૪,૫૩૧/- પર કરવામાં ભૂલ કરી હતી અને તેના બદલે તેણે મૃતકના ફોર્મ નં. ૧૬ (આંક ૫૭) અને પગાર સ્લિપ (આંક ૫૮) ને ધ્યાનમાં રાખીને દર મહિને રૂ. ૧૬,૭૫૦/- લેવી જોઈતી હતી. ટ્રિબ્યુનલે મૃતકની કૃષિ આવકને પણ ધ્યાનમાં લેવી જોઈતી હતી, જે રૂ. ૪,૦૦૦/- છે. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે મૃતક જીવંતના કર્મચારી હતા તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, જેમાં નિવૃત્તિની ઉંમર ૬૦ વર્ષ છે, ટ્રિબ્યુનલે અરજી કરવામાં ભૂલ કરી હતી અને ૫ નો ગુણક રજૂ કર્યો હતો. ત્યારબાદ તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે મૃતકને ૨૨ દિવસ હોસ્પિટલમાં રહેવું પડ્યું હતું અને તેથી ટ્રિબ્યુનલે પીડા,

આઘાત અને પીડાના માથા હેઠળ રૂ. ૫૦,૦૦૦/- નો ચુકાદો આપવો જોઈએ. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રિબ્યુનલે ખોટી રીતે ખર્ચ અને રકમનો ચુકાદો આપ્યો હતો. તેમણે અંતે એવી રજૂઆત કરવી જોઈતી હતી કે મેડિકલ ટ્રિબ્યુનલે વાર્ષિક ૧૫ ટકાના દરે વ્યાજ આપવું જોઈએ.

જ. આની સામે, સામાવાળા નંબર ૨ ના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પરીખે અપીલનો સખત વિરોધ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે વિવાદિત આદેશ પસાર કરતી વખતે, ટ્રિબ્યુનલે પહેલેથી જ તમામ પાસાઓને ધ્યાનમાં લીધા છે અને ન્યાયી અને યોગ્ય વળતર આપ્યું છે, અને તેથી, આ અદાલત દ્વારા કોઈ દખલગીરીની માંગ કરવામાં આવતી નથી.

૫ બજવણી થઈ હોવા છતાં, સામાવાળા નંબર ૧ અને ૩ થી ૫ વતી કોઈ હાજર નથી.

ડ. પક્ષકારો માટે સાંભળ્યું, વિદ્વાન સલાહકારો અને તેમની સહાયથી રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીનો અભ્યાસ કર્યો.

૭ કથિત અકસ્માત સામાવાળા નંબર ૧ની એકમાત્ર બેદરકારીને કારણે થયો હોવાનું સાબિત કરવા માટે, અપીલકર્તા નંબર ૧ તેમજ ટાટા સુમો કારના ડ્રાઈવર, હાજર સામાવાળા નંબર ૩, જેમણે ૨૦૦૫નો M.A.C.P. નંબર ૧૯૨ દાખલ કર્યો હતો, તેમણે સાક્ષી-પેટી દાખલ કરી હતી. તેઓ વિરોધીઓ દ્વારા મૂળની કોસ-તપાસ માટે સંપૂર્ણ રીતે સલાહકાર હતા, જોકે, તેમના પુરાવા ભૌતિક પાસાઓ પર બિન-વિરોધાભાસી રહે છે. અપીલકર્તાઓએ તેમના કેસને સાબિત કરવા માટે અકસ્માતના સ્થળની એફ. આઈ. આર. (આંક ૪૪) અને પંચનામા (આંક ૪૫) પણ રજૂ કરી હતી. વાંધાજનક ટ્રકનો ડ્રાઈવર, એટલે કે હાજર સામાવાળા નંબર ૧, સાક્ષી-પેટીમાં દાખલ થયો ન હતો. તેથી ટ્રિબ્યુનલ યોગ્ય રીતે એવા નિષ્કર્ષ પર આવે છે કે કથિત અકસ્માત સામાવાળા નંબર ૧ ની એકમાત્ર બેદરકારીને કારણે થયો હતો અને એવું માને છે કે સામાવાળા નંબર ૧ અને ૨ અપીલકર્તાઓના દાવાને સંતોષવા માટે જવાબદાર હતા.

૮. જ્યાં સુધી વળતરની રકમની વાત છે, ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલકર્તાઓનો કેસ એ હતો કે મૃતક નાયબ ન્યાયાધીશ તરીકે સેવા આપી રહ્યો હતો. જીઈબીમાં સુપ્રિટેન્ડેન્ટ અને રૂ. ૧૬,૭૫૦/- નો માસિક પગાર મેળવતો હતો. પોતાની વાતને સાબિત કરવા માટે દાવેદારોએ આંક ૫૮ પર પગારની સ્લિપ અને આંક ૧ પર આવકવેરાનું ફોર્મ નં. ૧૬ રજૂ કર્યું હતું. ૫૭. વધુમાં, અપીલકર્તાઓનો કેસ હતો કે મૃતક ખેતીમાંથી દર મહિને રૂ. ૪,૦૦૦/- કમાતો હતો અને અકસ્માત

સમયે મૃતકની ઉંમર ૫૪ વર્ષની હતી. જો કે, તેઓએ ખેતીને સાબિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. પગારની આવકને ધ્યાનમાં રાખીને ટ્રિબ્યુનલ, એટલે કે મૃતકની આવકને રૂ. ૮,૭૧,૮૬૦-૫ વર્ષના ગુણકને અપનાવીને મૃતકમાંથી નિર્ભરતાના નુકસાન તરફ લઈ જવાથી આપવામાં આવે છે. જો કે, સ્પષ્ટ ભૂલ કરતી વખતે ટ્રિબ્યુનલમાં મૃતકની માસિક આવકનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે. પગાર પ્રમાણપત્ર (આંક ૫૮) અનુસાર, મૃતક માસિક રૂ. ૧૬,૭૫૦/- હતો, જેની આવકમાં મૂળભૂત પગાર, ડીએ અને અન્ય ભથ્થાનો સમાવેશ થાય છે, જ્યારે ટ્રિબ્યુનલે મૃતકની માસિક આવકનું મૂલ્યાંકન કરતી વખતે માત્ર મૂળભૂત પગાર અને ડીએને ધ્યાનમાં લીધા હતા અને માસિક આવકનું મૂલ્યાંકન રૂ. ૧૪,૫૩૧/- માત્ર કર્યું હતું, અને આમ, મૃતકને ભથ્થાં તરીકે ચૂકવવામાં આવતી અન્ય રકમની અવગણના કરી હતી અને જે પગારનો એક ભાગ છે. આમ, મૃતકની આવક રૂ. ૧૬,૭૫૦/- દર મહિને જરૂરી છે. વધુમાં, જ્યારે ટ્રિબ્યુનલે અરજી કરતી વખતે ૫ નો ગુણક એ આધારે અપનાવ્યો હતો કે મૃતક અકસ્માત સમયે ૫૪ વર્ષનો હતો, અને આમ, તેણે માત્ર પાંચ વર્ષ સુધી સેવા આપી હોત જો દુર્ભાગ્યપૂર્ણ અકસ્માત ન થયો હોત. "જી. રવિન્દ્રનાથ @આર. ચૌધરી વિ. એસ. ના કિસ્સામાં. ઇ. શ્રીનિવાસ અને એ. એન. આર. ", (૨૦૧૩) ૧૨ એસ. સી. સી. ૪૫૫, સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે માત્ર સારવાર જ નહીં પરંતુ ઈજા અને કમાણીના નુકસાન અને સામાન્ય જીવન જીવવામાં અસમર્થતા માટે શારીરિક વળતર પણ આપવું પડશે. તાત્કાલિક

કિસ્સામાં, મૃતક લગભગ એક મહિના સુધી હોસ્પિટલમાં રહ્યો હતો, તે પહેલાં તેણે ભોગવેલી ઇજાઓને કારણે તેનું મૃત્યુ થયું હતું. આમ, ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા લેવામાં આવેલો મત દેખીતી રીતે ખોટો છે અને તેણે ૫ નો ગુણક ખોટી રીતે લાગુ કર્યો છે. તાત્કાલિક કેસમાં, અકસ્માત વર્ષ ૨૦૦૩નો છે, અને તેથી, "સરલા વર્મા અને અન્ય વિરુદ્ધ દિલ્લી પરિવહન નિગમ અને અન્ય", (૨૦૦૯) ૬ એસ. સી. સી. ૧૨૧ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો સુસંગત રહેશે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે સંભવિત આવક, યોગ્ય ગુણકની ગણતરી કરવાની પદ્ધતિ, વ્યક્તિગત ખર્ચ માટે રકમની કપાત, ઉપરોક્ત સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત ગુણોત્તરને લાગુ કરીને, નિર્ધારિત કરી છે. નિર્ણય, જો ૧૧ નો ગુણક લાગુ કરવામાં આવે, તો તે ન્યાયના હેતુઓને પૂર્ણ કરશે. મૃતકના પરિવારમાં તેની પત્ની અને એક પુત્ર છે, આમ, મૃતકની માસિક આવકમાંથી તેના અંગત ખર્ચ માટે એક તૃતીયાંશ રકમ બાદ કર્યા પછી, ભવિષ્યની નિર્ભરતાની માસિક ખોટ $[(રૂ. ૧૬,૭૫૦ \times ૧/૩) = ૫,૫૮૩.૩૩-પર આવશે. રૂ. (૧૬,૭૫૦-૫,૫૮૩.૩૩) = રૂ. ૧૧,૧૬૬.૬૭-અને તેને પૂર્ણાંક આપવા પર, તે રૂ. ૧૧,૧૭૦/- પર આવશે. પરિણામે, નિર્ભરતાની વાર્ષિક ખોટ (રૂ. ૧૧,૧૭૦ \times ૧૨) = ૧,૩૪,૦૪૦-પર આવશે અને ભવિષ્યમાં નિર્ભરતાની ખોટ રૂ. (૧,૩૪,૦૪૦ \times ૧૧) = ૧૪,૭૪,૪૪૦-પર આવશે. ટ્રિબ્યુનલે પહેલેથી જ રૂ. ૮,૭૧,૮૬૦ નો ચુકાદો આપ્યો છે-ભવિષ્યમાં નિર્ભરતાના નુકસાનના શીર્ષક હેઠળ, અને તેથી, અપીલકર્તાઓ$

ઉપરોક્ત શીર્ષક હેઠળ રૂ. (૧૪,૭૪,૪૪૦-૮,૭૧,૮૬૦) = ૬,૦૨,૫૮૦ ની વધારાની રકમ મેળવવા માટે હકદાર રહેશે.

૯ સંઘના નુકસાન દ્વારા ખર્ચ સંપત્તિ વગેરેના અંતિમ સંસ્કારના નુકસાનના શીર્ષક હેઠળ આપવામાં આવેલી રકમના સંદર્ભમાં, ટ્રિબ્યુનલ ચિંતિત છે, આ અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે ટ્રિબ્યુનલ, કેસની હકીકતો અને સંજોગો તેમજ રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીને ધ્યાનમાં રાખીને, પહેલેથી જ ન્યાયી અને યોગ્ય રકમનો ચુકાદો આપી ચૂક્યું છે, જેમાં ઉપરોક્ત હસ્તક્ષેપના શીર્ષકોની જરૂર નથી, અને તેથી, આ અદાલતના હાથમાં છે.

૧૦. આ અદાલત સમક્ષ અન્ય કોઈ દલીલ કરવામાં આવી ન હતી.

૧૧. પરિણામે, અપીલને આંશિક મંજૂરી આપવામાં આવે છે. અપીલકર્તાઓ- દાવેદારોને દાવો અરજી દાખલ કરવાની તારીખથી તેની પ્રાપ્તિ સુધી વાર્ષિક ૭. ૫ ટકાના દરે વ્યાજ સાથે ઉપરોક્ત શીર્ષક હેઠળ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલી રકમની ઉપર અને ઉપર ભવિષ્યની રકમની વધારાની ખોટ રૂ. ૬,૦૨,૫૮૦- નિર્ભરતા આપવામાં આવશે. ટ્રિબ્યુનલનો ચુકાદો અને ચુકાદો ઉપરોક્ત હદ સુધી માન્ય છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

ઉમેશ

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.